

[Svend Nielsen.]

med andre Borgere i Landet — som bekendt svarer Bønderne i Øjeblikket en Skat, der i Forhold til Indtægten procentvis er ca. dobbelt saa høj som den, Landets andre Borgere svarer. Disse Spørgsmaal vil jeg gerne bede den socialdemokratiske Ordfører om at besvare.

Der er ogsaa andre Ting, der har meget stor Betydning, men det, jeg her har nævnt paa det rent økonomiske Omraade, maa Socialdemokratiet i hvert Fald give klart Svar paa, før den danske Bonde kan beskæftige sig videre med Tanken om, hvorvidt det politiske Samarbejde mellem Arbejder og Bonde, i Lighed med hvad der f. Eks. er sket i Sverige, ligger inden for Mulighedernes Grænse her i Landet.

Efter de Frierier til den danske Bondestand, der er sket baade fra Statsministerens og fra den socialdemokratiske Ordførers Side, kan det vel ikke kaldes ubeskedent, at Bønderne stiller visse Spørgsmaal for at faa Klarhed over, om disse gentagne Frierier til dem fra Socialdemokratiet virkelig er forbundet med reelle Hensigter — de Herrer maa finde sig i at skulle give ordentlig Besked, naar de er ude i et saa vigtigt Ærinde. Socialdemokratiet maa endvidere være klar over, at det kan ikke faa de danske Bønders Hjælp til at indføre et socialistisk Samfund med Afskaffelse af den private Ejendomsret — det lader sig ikke gøre, det føler jeg mig helt sikker paa.

Jørgen Gram: Der er for mig ingen Tvivl om, at det, der under denne Finanslovdebat var det vigtigste i Regeringspartiernes Ordførertaler, var Forskellen i de to Ordføreres Holdning over for Oppositionen. Den ærede Ordfører for det store socialdemokratiske Parti (Hartvig Frisch) vil — hvad den forrige Taler ogsaa var inde paa — blive husket for sin Forhaanelse af den saglige Udredning af hele Landbrugsproblemet og Landbrugets Stilling, som Hr. Landstingsmand Hauch fremkom med i Aarhus. Ikke en Antydning finder man i den socialdemokratiske Ordførertale om, at de i den nævnte Beretning anførte mange Kendsgerninger vil blive taget i Betragtning i den kommende Tids Politik. Og der var jo endnu Tid, selv om der allerede er sket meget, som ikke burde være sket.

Var det nu saadan, at det blot var det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, der havde en Høne at plukke med et Medlem af det andet høje Tings Opposition, var der jo ingen videre Skade sket, selv om Maaden var haardhændet og den angrebne var afskaaret fra paa Stedet at kunne svare igen. Men her er Sagen den langt alvorligere, at det stærke socialdemokratiske Parti ved sin Ordfører giver et Spark til en dybtgaaende Udredning, hvis Indhold og Krav er en Livsbetingelse for hele det danske Landbrug, men samtidig ogsaa for det danske Samfund. Og bag denne Tale staar ikke blot de jyske Landboforeninger, men uden nogen som helst Tvivl ogsaa De samvirkende danske Landboforeninger. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tog selv L. S. med, og efter den Tale, den højtærede Udenrigsminister holdt forleden, maa det sikkert antages, at ogsaa Husmandsforeningerne sammen med det radikale Parti er enige i de fremsatte Hovedsynspunkter om Afsætningen og Beskæftigelsesmulighederne.

Jeg vil her udtale min Glæde over det i den høje Udenrigsministers Tale fastslaaede. Tager man den, som det synes, ikke afklarede tysk-new zealandske Handelsaftale ud — og heller ikke der tror jeg der vil blive Uoverensstemmelse mellem Udenrigsministeren og Landbruget —, saa ligger nævnte Tale helt paa Linie med de Anskuelse, der var Grundlaget for Hr. Hauchs Tale i Aarhus, og som har været Venstres stadigtgentagne Standpunkt i de senere Aar. Man hør! — Jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til et kort Citat:

„Jeg tror roligt at kunne sige, at det sidste Aars eller de sidste Aars store Udvidelse af Samhandelen med andre Lande, baade Tyskland og adskillige andre Lande, har haft en meget stor Værdi for Landbruget, men ogsaa en meget stor Værdi for Industrien og for den dertil knyttede Beskæftigelse i Danmark, thi kun ved Hjælp af denne Udvidelse af Samhandelen med den øvrige Verden er det blevet muligt at skaffe til dette Land de Raastoffer, som er Betingelsen for, at Virksomheden herhjemme i Danmark har kunnet opretholdes.“

Det er ikke mig eller Hr. Hauch, men den høje danske Udenrigsminister, der